

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 lipca 2014 roku powód **R. S.** reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego **B. S.** wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) **S.A. z siedzibą w S.** kwoty **106.00,00 złotych tytułem zadośćuczynienia** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2014 roku do dnia zapłaty za doznaną krzywdę w następstwie uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia powstałych w wyniku wypadku, który miał miejsce w dniu 20 grudnia 2013 roku, zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(k. 3-18)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 września 2014 roku pełnomocnik pozwanego (...) **S.A. z siedzibą w S.** – radca prawny **J. B.** (1) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że pozwany na skutek zgłoszenia szkody w dniu 4 lutego 2014 roku wypłacił powodowi kwotę **14.000 złotych tytułem zadośćuczynienia i kwotę 217,64 złotych tytułem odszkodowania** i wypłacone w tej wysokości kwoty spełniają funkcję kompensacyjną roszczenia określonego w art. 445 k.c.

(k. 85-87)

Ostatecznie na rozprawie w dniu 30 września 2015 roku pełnomocnik powoda poparł powództwo.

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie, zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

(**dowód** : nagranie audio- video z dnia 30 września 2015 roku stanowiska stron postępowania 00:20:47- 00:24:05 **k.221,222**)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 2013 roku w R. na ulicy (...) powód wracając z zakupów podczas przechodzenia na przejściu dla pieszych został potrącony przez kierowcę pojazdu mechanicznego marki F (...) o numerach rejestracyjnych (...) **K. M.**

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Radomsku VI Wydział Karny postępowanie karne wobec **K. M.** sprawy wypadku warunkowo umorzył na okres próby jednego roku i zobowiązał oskarżonego **K. M.** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego **R. S.** kwoty 1.000 złotych w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku.

(**dowód** : akta o sygn. VI K 40/14 Sądu Rejonowego w Radomsku VI Wydział Karny w załączeniu, nagranie audio-video z dnia 24 września 2014 roku zeznania świadka **K. M.** 00:30:58- 00:35:18 **k.121,123**)

Sprawca wypadku ubezpieczony był w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

(okoliczność niesporna)

Pismem z dnia 4 lutego 2014 roku powód sprecyzował żądanie pozwanemu, który decyzją z dnia 7 lutego 2014 roku przyjął odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 20 grudnia 2013 roku i przyznał na rzecz powoda kwotę odszkodowania w łącznej wysokości 4.108,90 złotych z tego 4.000 złotych tytułem zadośćuczynienia.

Na skutek odwołania powoda od powyższej decyzji pismem z dnia 9 kwietnia 2014 roku pozwany decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 roku wypłacił powodowi dalszą kwotę bezspornego odszkodowania w wysokości 10.108,74 złotych z tego 10.000 złotych tytułem zadośćuczynienia .

Łącznie pozwany wypłacił powodowi kwotę 14.217,64 złotych .

(**dowód** : wniosek zgłoszenia szkody z dnia 4 lutego 2014 roku , decyzja pozwanego z dnia 7 lutego 2014 roku , odwołanie z dnia 9 kwietnia 2014 roku od decyzji z dnia 7 lutego 2014 roku , decyzja z dnia 30 kwietnia 2014 roku **k. 72- 81 v.,**)

Powód został przewieziony w dniu 20 grudnia 2013 roku do szpitala w R. i umieszczony na Oddziale (...) Urazowo - Ortopedycznej gdzie stwierdzono wieloodłamowe złamanie podudzia lewego z przemieszczeniem oraz rozległe stłuczenie tkanek miękkich podudzia , stłuczenie głowy, stłuczenie klatki piersiowej, zaburzenia stresowe pourazowe. Powód przebywał w szpitalu od 20 grudnia 2013 roku do 15 stycznia 2014 roku .

(**dowód:** karta informacyjna leczenia szpitalnego **k.35-37**, historia choroby powoda, dokumentacja medyczna **k.38-59,**)

W związku z wypadkiem z dnia 20 grudnia 2013 roku powód był całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30 listopada 2014 roku .

W dniu 13 maja 2014 roku powód uzyskał orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wydane do 31 maja 2015 roku .

W treści orzeczenia wskazano , że powód wymaga pomocy osób trzecich , wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych , opiekuńczych , terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki , a także wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji .

(**dowód:** orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 30 maja 2014 roku , orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 13 maja 2014 roku **k. 60,62**)

W wyniku zdarzenia powód R. S. doznał :

- wieloodłamowego złamania kości podudzia lewego z przemieszczeniem i stłuczeniem tkanek miękkich,
- stłuczenia głowy,
- stłuczenia klatki piersiowej,

Doznane złamanie było leczone operacyjnie w dniu 30 grudnia 2013 roku i pomimo stosowanego leczenia nie uzyskano zrostu kostnego , nadal z tego powodu powód porusza się o jednej kuli . Silne dolegliwości bólowe podudzia lewego wymagające stosowania stałego leków przeciwbólowych utrzymywały się do 2 miesięcy. Obecnie dolegliwości bólowe są okresowe i występują po wysiłku , do września 2014 roku powód poruszał się o dwóch kulach .

Dolegliwości bólowe klatki piersiowej i głowy utrzymywały się do dwóch tygodni . Pomimo stwierdzonych powikłań pod postacią przedłużającego się zrostu kostnego złamania rokowania na przyszłość należy ocenić jako dobre. Charakter złamania oraz prowadzone leczenie rokują uzyskanie zrostu kostnego .

Ewentualnym skutkiem obecnego przedłużającego się zrostu kostnego może być staw rzekomy kości piszczelowej lewej , który będzie wymagał wówczas leczenia operacyjnego . Obecnie nie stwierdza się ograniczeń czynnościowych stawów kolanowego i skokowego lewego .

Uszczerbek na zdrowiu u powoda **wynosi 15 %** .

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu ortopedii lek. med. J. B. (2) **k. 149-151**)

Przebyte urazy głowy, klatki piersiowej , podudzia lewego w 2013 roku bez trwałych następstw neurologicznych i w związku ze zdarzeniem z dnia 20 grudnia 2013 roku nie wystąpiły u powoda przyczyny do orzeczenia uszczerbku na zdrowiu , powód nie wymagał i nie wymaga leczenia neurologicznego , stopień cierpień fizycznych i psychicznych z przyczyn neurologicznych u powoda był niewielki .

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu neurologii lek. med. M. K. **k. 168-170**)

U powoda w wyniku wypadku drogowego doszło do reakcji na ciężki stres i zaburzeń adaptacyjnych . Cierpienia psychiczne można by sprowadzić do całkowitej niezdolności do pracy przez okres jednego miesiąca , przez okres następnym 5-6 miesięcy do częściowej niezdolności do pracy . Następne miesiące to okres zaburzeń w stopniu lekkim nie ograniczających funkcjonowania w obszarze psychiatrycznym . Rokowanie jest pomyślne , uszczerbek na zdrowiu u powoda biegły ocenia **na 5 %** .

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu psychiatrii lek. med. J. B. (3) **k.183-186**)

Na skutek obrażeń doznanych w wypadku z dnia 20 grudnia 2013 roku przez okres sześciu miesięcy powód był unieruchomiony , nie był w stanie wykonywać czynności dnia codziennego , a także wykonywać pracy zarobkowej . Przed wypadkiem powód pracował w charakterze przedstawiciela handlowego i osiągał dochód miesięczny w kwocie 2.500 złotych netto .

W chwili wypadku powód nie pracował zawodowo , miał podjąć zatrudnienie i trafił do szpitala jako osoba nie ubezpieczona .

Po wyjściu ze szpitala powód zmuszony był uregulować rachunek za pobyt w szpitalu na kwotę 4.000 złotych . Powód borykał się z trudnościami finansowymi i korzystał z pomocy rodziny, wymagał pomocy w czynnościach dnia codziennego zwłaszcza przez okres sześciu miesięcy i obecnie ma nadal trudności z napaleniem w piecu . Po okresie sześciu miesięcy powód zaczął poruszać się przy pomocy dwóch kul. Powód przyjmował podwójne dawki leków przeciwbólowych . Przed wypadkiem powód często jeździł na ryby , grzyby , pracował w ogródku , jeździł także w góry , nad morze . Obecnie ma trudności z odwiedzinami rodziców , którzy mieszkają półtora kilometra od jego miejsca zamieszkania , przed wypadkiem bywał u rodziców codziennie . W tej chwili jeszcze powód nie jest w stanie nic przenosić i zdaje sobie sprawę z tego , że będą trudności z jego zatrudnieniem . Powód będzie starał się założyć własną działalność gospodarczą . Na skutek wypadku powód stał się bardziej nerwowym i korzystał z pomocy medycznej lekarza psychiatry .

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 30 września 2015 roku zeznania powoda 00:02:21- 00:20:47 **k. 220, 220 v., 221, 222** , nagranie audio -video z dnia 24 września 2014 roku zeznania świadków: A. C. 00:07:28-00:15:20 **k.118,119,123**, I. G. 00:15:20- 00:20:34 **k.119,120,123**, O. S. 00:20:34-00:25:43 **k.120,123**, W. S. 00:25:43-00:30:58 **k.120,121,123**,)

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach powoda, zeznaniach świadków : A. C. , I. G. , O. S. , W. S. , załączonej dokumentacji medycznej powoda , aktach szkodowych i opiniach biegłych sądowych .

Dokonując ustaleń w zakresie następstw wypadku dla zdrowia powoda Sąd oparł się na opiniach biegłych: z zakresu ortopedii – J. B. (2), neurologii – M. K. , biegłego z zakresu psychiatrii – J. B. (3) .

Powyższe opinie są rzetelne, kategorię i przekonujące, wystarczająco wyjaśniają zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w nich zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron. Dlatego też opinie te stanowiły podstawę dla Sądu przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia dla powoda .

Biegli stwierdzili , iż łączny uszczerbek na zdrowiu u powoda **wynosi 20 %** .

(**15 %** - uszczerbek ortopedyczny, **5 %** - uszczerbek psychiatryczny) .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi **art. 445 § 1 k.c.** .

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1).

Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje natomiast ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152).

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi *lex specialis* do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z art. 35 cytowanej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W dacie zdarzenia posiadacz pojazdu, który spowodował wypadek komunikacyjny, był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż do wyrządzenia szkody powodowi doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Niewątpliwym i nie kwestionowanym przez pozwanego jest także, iż zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. a także, iż doszło do wyrządzenia szkody powodowi polegającej na uszkodzeniu ciała.

Zgodnie z art. 445 §1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. §3 powołanego przepisu mówi, że roszczenie o zadośćuczynienie przechodzi na spadkobierców tylko wtedy , gdy zostało uznane na piśmie albo gdy powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego. W niniejszej sprawie powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego .

W praktyce najczęstszą podstawą zadośćuczynienia za krzywdę jest właśnie uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenie z normalnego życia itp.).

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i winno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, ponieważ mowa jest o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo.

Przewidziana w art. 444§1 kc krzywda, za którą Sąd może- na podstawie art. 445 §1 kc- przyznać poszkodowanemu odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i cierpienie moralne (tak SN w wyroku z dnia 4 lipca 1969r., (...) 178/69, OSNCP 1970, z. 4, poz.71).

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, ponieważ wypracowała je judykatura, szczególnie Sądu Najwyższego. Kierując się tymi wskazaniem można ogólnie stwierdzić, że określając wysokość zadośćuczynienia, Sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacji, leczenie sanatoryjne itp.), trwałość skutków czynu niedozwolonego (kalectwo, oszpeccenie, bezradność życiową, poczucie nieprzydatności), prognozy na przyszłość (polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia), wiek poszkodowanego (zwykle większą krzywdą jest kalectwo dla osoby młodszej), niemożność wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportu, pracy twórczej, artystycznej, zawarcia związku małżeńskiego, posiadania dzieci, utratę kontaktu towarzyskiego, możliwości atrakcyjnych wyjazdów, wycieczek, chodzenia do teatru, kina, na plażę itp., a także ewentualne przyczynienie się poszkodowanego do powstania lub zwiększania szkody (art. 362 kc.).

Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma więc przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z dnia 26 lutego 1962r., IV CR 902/61, OSNCP z 1963., poz. 105; w wyroku z dnia 24 czerwca 1965r., I CR 203/65, OSPiKA z 1966r., poz. 92; w wyroku z dnia 22 marca 1978r., IV CR 79/79, niepubl.).

W toku postępowania zostały przeprowadzone dowody z opinii biegłych z zakresu ortopedii , psychiatrii i neurologii . Biegli stwierdzili , iż łączny uszczerbek na zdrowiu u powoda **wynosi 20 %** .

W wyniku zdarzenia powód R. S. doznał :

- wieloodłamowego złamania kości podudzia lewego z przemieszczeniem i stłuczeniem tkanek miękkich,
- stłuczenia głowy,
- stłuczenia klatki piersiowej,

Doznane złamanie było leczone operacyjnie w dniu 30 grudnia 2013 roku i pomimo stosowanego leczenia nie uzyskano zrostu kostnego , nadal z tego powodu powód porusza się o jednej kuli . Silne dolegliwości bólowe podudzia lewego wymagające stosowania stałego leków przeciwbólowych utrzymywały się do 2 miesięcy. Obecnie dolegliwości bólowe są okresowe i występują po wysiłku , do września 2014 roku powód poruszał się o dwóch kulach .

Ewentualnym skutkiem obecnego przedłużającego się zrostu kostnego może być staw rzekomy kości piszczelowej lewej , który będzie wymagać wówczas leczenia operacyjnego. Obecnie nie stwierdza się ograniczeń czynnościowych stawów kolanowego i skokowego lewego .

U powoda w wyniku wypadku drogowego doszło do reakcji na ciężki stres i zaburzeń adaptacyjnych . Cierpienia psychiczne można by sprowadzić do całkowitej niezdolności do pracy przez okres jednego miesiąca , przez okres

następnych 5-6 miesięcy do częściowej niezdolności do pracy . Następne miesiące to okres zaburzeń w stopniu lekkim nie ograniczających funkcjonowania w obszarze psychiatrycznym .

Na skutek obrażeń doznanych w wypadku z dnia 20 grudnia 2013 roku przez okres sześciu miesięcy powód był unieruchomiony , nie był w stanie wykonywać czynności dnia codziennego , a także wykonywać pracy zarobkowej.

Przed wypadkiem powód pracował w charakterze przedstawiciela handlowego i osiągał dochód miesięczny w kwocie 2.500 złotych netto .

W chwili wypadku powód nie pracował zawodowo , miał podjąć zatrudnienie i trafił do szpitala jako osoba nie ubezpieczona . Po wyjściu ze szpitala powód zmuszony był uregulować rachunek za pobyt w szpitalu na kwotę 4.000 złotych . Powód borykał się z trudnościami finansowymi i korzystał z pomocy rodziny, wymagał pomocy w czynnościach dnia codziennego zwłaszcza przez okres sześciu miesięcy i obecnie ma nadal trudności z napaleniem w piecu . Po okresie sześciu miesięcy powód zaczął poruszać się przy pomocy dwóch kul . Powód przyjmował podwójne dawki leków przeciwbólowych . Przed wypadkiem powód często jeździł na ryby , grzyby , pracował w ogródku , jeździł także w góry , nad morze . Obecnie ma trudności z odwiedzinami rodziców , którzy mieszkają półtora kilometra od jego miejsca zamieszkania , przed wypadkiem bywał u rodziców codziennie . W tej chwili jeszcze powód nie jest w stanie nic przynieść i zdaje sobie sprawę z tego , że będą trudności z jego zatrudnieniem . Powód będzie starał się założyć własną działalność gospodarczą .

Biorąc więc pod uwagę **stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda – 20 %** , a także okoliczność , że na skutek wypadku powód był hospitalizowany , rehabilitowany , wymagał pomocy osób trzecich w podstawowych czynnościach dnia codziennego i odczuwał dolegliwości bólowe o różnym nasileniu , zasadnym będzie zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 60.000 złotych tytułem zadośćuczynienia , biorąc pod uwagę wypłaconą już kwotę 14.000 złotych Sąd uznał, że winna to być kwota **46.000 złotych**.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo jako niezasadne i wygórowane .

Odsetki od kwoty zasądzonej tytułem zadośćuczynienia zostały naliczone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia następującego po dniu wydania ostatecznej decyzji o przyznaniu zadośćuczynienia na podstawie art.481 k.c.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 100 k.p.c.

Z porównania kwoty dochodzonej pozwem przez powoda 106.000 złotych z kwotą zasądzoną 46.000 złotych wynika , że powód wygrał proces w 44 % .

Koszty procesu po stronie powoda R. S. wyniosły 3.617 złotych , wynagrodzenie z tytułu zastępstwa prawnego w kwocie 3.600 złotych, wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych .

Po stronie pozwanej koszty wyniosły łącznie 3.617 złotych (wynagrodzenie z tytułu zastępstwa prawnego i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych) , a także wydatki na biegłego – 391,67 złotych , łącznie więc stanowią one kwotę 4.008,67 złotych .

Łącznie koszty procesu wyniosły 7.625,67 złotych . Z tej kwoty powoda obciąża kwota 4.270,37 złotych (7.625,67 złotych x 56 %) zaś pozwanego kwota 3.355,29 złotych (7.625,67 złotych x 44 %) , dlatego też Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę **653,37 złotych (sześćset pięćdziesiąt trzy złote i 37/100)** tytułem zwrotu kosztów procesu (4.270,37 złotych – 3.617 złotych) .

Jednocześnie z uwagi na sytuację materialną i stosownie do art. 113 ust. 4 wskazanej ustawy Sąd odstąpił od obciążania powoda częścią nieuiszczonej opłaty sądowej od oddalonej części powództwa , kosztami sądowymi poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa obejmującymi wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych i wydatkami związanymi ze stawiennictwem świadków w sprawie .

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę **2.748,16 złotych (dwa tysiące siedemset czterdzieści osiem złotych i 16/100)** tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa obejmujących wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych, stawiennictwem powoda, świadków w sprawie i część opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa . (6.245,83 złotych x 44 %) .